

کثرت‌ها در یک چیز به وحدت می‌رسد و آن چیزی جز اکونیت نیست. اکونیتی که حلاله‌دلیل شرایط اجتماعی به یک بحران عمومی تبدیل شده که ارتقای فهم عمومی از آن، اولین گام برای عبور از آن است. برنامه «اکنون» با پر دازش این اکونیت به این عبور خود آگاهانه کمک می‌کند و همین مهم‌ترین امتیاز آن است. از این رو می‌توان گفت بر نامه «اکنون» فرز ند زمانه خود است.

شنیدنی بیرون بکشد و سروش صحت از آنجا که یک کتاب خوان حرفه‌ای و اهل مطالعه است و جامعه و مسائل آن را رصد می‌کند به طراحی پرسش‌هایی می‌رسد که می‌تواند به امکان آگاهی‌رهایی بخش برای مخاطب منجر شده و کارکردی عملیاتی داشته باشد. تنوع مهمانان بر نامه هم از لحاظ تیپ شخصیتی و هم از حیث صنفی و تخصصی، فضایی متکثری فراهم کرده تا نوعی دیالکتیک دموکراتیک در برنامه ایجاد شده و صداهای مختلف شنیده است اما همه این

✱ رضاصائی

معنائیست که مهمانان بر نامه برای مخاطبان نسخه‌شغامی پیچند بلکه به این معنائست که امکانی برای بهره‌وری از تجربیات آدم‌های مجرب فراهم می‌شود تا مخاطب شیوه‌های گوناگون مواجهه با بحران‌های زندگی را بشنود و به خود یارگری دست یزند. بر مبنای همین رویکرد حتی بخش‌های ادبی و شاعرانه که با حضور رشید کاکاوند اجرا می‌شود صر فآنگاهی ادبی و زیبایی شناختی به شعر و ترانه‌ن‌دارد بلکه به خوانش و تفسیری گره می‌خورد که با اکونیت مانسبت معناداری برقرار کرده و می‌تواند گره‌گشایی کند. در واقع مباحثی که در بر نامه «اکنون» طرح می‌شود و محور گفت‌وگوها قرار می‌گیرد صر فافاهیم انتزاعی و کلی و حتی کلی‌گویی نیستند، هم سوبه انضمامی داشته و با واقعیت‌های ملموس جامعه کنونی ار تباط دارد و هم در روایتی جزبی نگرانه تلاش می‌کند به فهم پذیری و مهارت افزایی به شکل توانمند دست یزند.

در شکل‌گیری چنین فضا و کارکردی البته نباید نوع پرسشگری و سروش صحت به عنوان مجسری بر نامه را نادیده گرفت. این مصاحبه‌گر خوب است که می‌تواند از مصاحبه‌شونده، حرف‌های

برقرار بگیرد. به عبارتی دیگر بر نامه «اکنون» کمک می‌کند تا شیخ شبه‌علم‌هایی که سلامت روانی جامعه را بهیمریخته و به جای درمان بر درد عاف‌زوده و زخم‌ها را چرکین تر کرده از سر جامعه کم‌شود. از سوی دیگر حضور مهمانان دیگر از هنرمندان و نویسندگان گرفته تا شخصیت‌های علمی که تجربه‌های زیسته خود را با مخاطب در میان می‌گذارند یکی دیگر از کارکردهای مثبت این برنامه است که فرصتی فراهم می‌کند تا مخاطبان از تجربه عملی انسان‌های فرهیخته آشنا شده و شیوه‌های عقلانی مواجهه با بحران‌های زندگی در جامعه امروز را فرا بگیرد. اگر بخواهیم از منظر مفهومی به بر نامه «اکنون» بنگریم باید کانون محوری آن را اکونیت ما و بحران‌های زیست فردی و جمعی در آن توصیف کنیم.

بر این مبنارویکرد بر نامه و محور گفت‌وگوها بر شناخت و درک این اکونیت و مسائل و مصائب آن بنا شده است. تجربه‌های عملی و زندگی زیسته اهالی فکر و فرهنگ و بیان آنها در این برنامه به کارگاه انتقال تجربه شباهت دارد که در وهله‌نهایی کمک می‌کند تا نامشای این برنامه از سرگرمی صرف به آگاهی‌رهایی بخش برسد. این به

بر نامه «اکنون» فارغ از سوبیه‌های سرگرم کننده و آگاهی بخشی که به موازات و ترومان دارد، واجد یک مولفه مهم است و آن نسبیتی تاریخی-اجتماعی با «اکونیت» ما به عنوان مخاطب ایرانی است. بخش‌ها و آیتم‌های مختلف «اکنون» به ویژه بخش اصلی یعنی گفت‌وگوسوی مجری با مهمانان بارنخ‌هسای آدم‌های امروز مماس است و درد زمانه را به زبان‌های گوناگون روایت می‌کند. همین ماهیت و رویکرد روایتگری در این برنامه به آن موقعیت و خاصیت ترابی (درمان) می‌بخشد و گرافه نیست که بگوییم «اکنون» یک ترابی تصویری است. این کارویژه بالینی البته گاهی سوبیه‌های تخصصی هم پیدا می‌کند که با حضور روان‌شناسان و روانپزشکان برجسته کشور محقق شده است. مثلاً حضور دکتر آذرخش مگری روانپزشک و دکتر نیما قربانی روان‌شناس و صحبت‌هایی که در این برنامه داشتند به شکل تخصصی تری امکان یک ترابی مجازی را فراهم کرد. فارغ از نکات ارزشمندی که این دو استاد مجرب ارائه کردند، حضور مهمانان و کارشناسانی از این دست تمهید مناسبی است تا آسیب‌های گسترش روان‌شناسی زرد در سطح جامعه به ویژه فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی هم مورد توجه و تامل

آرش ظلی‌پور:

خوشحالم در نمایشی بازی می‌کنم که درباره جزیره هرمز است

بازیگران این نمایش (به ترتیب ورود به صحنه) عبارتند از: کاتانا عابدی، امیرحسین شام بیانی، سپهر محمودی، متین مکاری مقدم، یاشسار نادری، مهدی حسینی نیا، محسن زرآبادی پور، پژمان برزگر، رضا آرامش، پوریا ریحانی، پدرام زمانی، ارسلان قاسمی، امیرعباس حیدری، سام جانملکی، ماهور لطفی، علی مهربان، سیدجواد یحیوی، گندم احمدی، خیام (جواد) حسینی، سوگند دبیانی، احلام سلمانی، مینا ترکمن، حلما سمرقندی، طاهاداورزنی، رویا جاویدنیا و آرش ظلی‌پور.

در تئاتر ساخته می‌شود و همزمان کمپین حمایت از خاک هرمز راه می‌افتد. آخرین دیالوگ من در این نمایش این است که سال‌ها بعد که مسافران بر این خاک پای می‌گذارند، نمی‌دانند خون‌چه کسانی بر این خاک ریخته شده‌ا!

ظلی‌پور تاکید کرد: اگر واقعاً عرق ملی داریم، برای هر گوشه از خاک این کشور باید جان بدهیم. بن‌داریم در زمان مناسبی این نمایش را در ساحل هرمز و برای گردشگرانی که به این جزیره می‌آیند، اجرا کنیم تا از تاریخ این منطقه و مردم قهرمان آن باخبر شوند.

دلیل بی‌احتیاطی خردم و بخشی هم شاید به خاطر بدشانسی، پایم کش آمد. لطفه‌ای که زمین خوردم اصلاً به خودم فکر نکردم، تیر که نخورده بودم ولی به این فکر کردم که کار را از دست دادم! با این حال تغییری در کار دادم و اجرا را به پایان رساندم. ولی شیب خیلی بدی بود و تا صبح فکر می‌کردم دیگر نمی‌توانسم به بازی‌ام در نمایش ادامه بدهم. در این بین تهیه‌کننده کار پیشنهاد کرد اگر لازم است، بازیگر دیگری جایگزین کنند ولی پزشک بیمارستان گفت با احتیاط کردن و استفاده از مسکن می‌توانم به کارم ادامه بدهم. به هر حال محدودیت‌هایی ایجاد شد و بخشی از صحنه‌های خردم را از دست دادم؛ صحنه‌هایی که نیازمند آمادگی بدنی بود و دوست داشتم که همچنان توان بازی در این صحنه‌ها را می‌داشتم.

او درباره بازی در نمایشی که درباره تاریخ جزیره هرمز و رشادت‌های مردم آن خطه است، توضیح داد: بسیار ایران‌دوست هستم و عرق ملی بالایی دارم. واسطه اجرا کمپین حمایت از خاک هرمز را راه‌اندازی کردیم و ابراهیم پشتکوهی، نویسنده و کارگردان نمایش هم عنوان کرد که کسانی دارند به خاک این جزیره خیانت می‌کنند که قدرت دارند و سخت می‌شود با آنان درگیر شد. جالب است که بعد از سال‌ها کاری درباره هرمز

نمی‌توانسم نقشی را بنویسم. بنابراین توانستم به خوبی بسا نقش همذات‌پنداری کنم و بسا انرژی و انگیزه بالا روی صحنه بیایم. ظلی‌پور با ابر از خوششوندی از بازی خود در این اثر نمایشی افزود: گروه اجرایی این نمایش همه با اخلاق و مهربان هستند و همبازی من در این نمایش خانم کاتانا عابدی که خود سال‌هاست در تئاتر بازی می‌کند، به خوبی مرا همراهی کرد و دیگر نکته خوشحال‌کننده، همبازی شدن با مهدی حسینی نیا است که خود از بازیگران بسیار باتجربه تئاتر است و در صحبت تلفنی که دو هفته پیش از همکاری من با این گروه داشتیم، به او گفتم کاش در یک پروژه، من در کنار تو چند سکانس بازی کنم و جالب است که بعد از دو هفته قسمت شد که در تئاتر کنار هم بازی کنیم.

او در ارزیابی نخستین تجربه حضور خود در تئاتر گفت: برای انتخاب نقش در تئاتر خیلی وسواس داشتم ولی خوشبختانه با اینکه نظرات تئاتری‌ها سختگیرانه است، کسانی که نمایش را دیده‌اند، واکنش‌های بسیار خوبی نشان دادند و احساسام این است که مرا پذیرفته‌اند. ظلی‌پور درباره اتفاقی که به تازگی هنگام بازی در این نمایش روی صحنه برایش رخ داده، توضیح داد: یک صحنه به کار اضافه کرده بودیم و بخشی به

این نمایش در تالار اصلی تئاتر شهر هم دلیل دیگری برای پذیرش این پیشنهاد شد؛ صحنه‌ای که حضور بر آن برای هر بازیگری اعتبار دارد. ضمن اینکه نقش پیشنهادی هم یکی از نقش‌های اصلی نمایش بود و همه اینها دست به دست هم داد تا در این نمایش بازی کنم. ظلی‌پور که در گذشته نیز به بازی در تئاتر علاقه‌مند بوده، اضافه کرد: چند سالی بود که به بازی در تئاتر فکر می‌کردم و با چند گروه نمایشی هم تمرین کرده بودم. یکی از این تمرین‌ها به ۴ ماه هم رسید اما برخی از آن نمایش‌ها به نتیجه نرسیدند و وسواس خود من هم در انتخاب کارها، باعث شد از حضور در برخی از نمایش‌ها منصرف شوم تا اینکه در نهایت اولین حضورم در تئاتر با نمایش «ذرات آشوب» رقم خورد. او ادامه داد: بر برای بازی در ایسن نمایش فقط چند روز فرصت تمرین داشتم ولی از آنجا که همیشه از چالش‌های جدید استقبال می‌کنم، به پیشنهاد همکاری باین نمایش فکر کردم. آقای پشت‌کوهی پیشنهاد کرد یکی دو اجرای نمایش را که هفتم و هشتم فروردين روی صحنه رفت، ببینم و بعد از آن تصمیم بگیرم. وقتی اجرا را دیدم، متوجه شدم حتی اگر قرار بود خودم برای خودم بنویسم و کارگردانی کنم، به این خوبی

گروه فرهنگ و هنر – آرش ظلی‌پور که این روزها با نمایش «ذرات آشوب» روی صحنه است، گفت: خیلی عرق ملی دارم و خوشحالم در نمایشی بازی می‌کنم که درباره تاریخ جزیره هرمز و دل‌آوری‌های مردم آن است. او که باین نمایش برای نخستین بار بازی در تئاتر را تجربه می‌کند، در گفتگو با ایسنا درباره تجربه بازی در این نمایش و اتفاقی که منجر به آسیب‌تاندون پایش شده است، صحبت کرد. ظلی‌پور که به تازگی در هنگام بازی در این نمایش دچار آسیب‌دیدگی از ناحیه تاندون پاشنه است، گفت که بعد از این اتفاق تنها به این فکر می‌کرده که می‌آید دیگر امکان حضور روی صحنه تئاتر را نداشته باشد. او در آغاز درباره حضورش در این اثر نمایشی گفت: خیلی در شرایط انتخاب قرار نگرفتم. این نمایش پیش از پیوستن من به گروه اجرایی آن ۶ ماه تمرین و در جشنواره تئاتر فجر اجرا شده بود که آن زمان، پژمان جمشیدی، این نقش را بازی می‌کرد. چند شبی به اجرای عمومی آن مانده بود که من به این گروه پیوستم و جایگزین او شدم. او با اشاره به آشنایی‌اش با ابراهیم پشتکوهی اضافه کرد: چند سالی است که آقای پشتکوهی را می‌شناسم و نگاهش را به تئاتر دوست دارم. از طرف دیگر اجرای

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی سالیانه

بازار مرکز خرید دامون کیش

بدین وسیله از کلیه مالکین و خریداران محترم غرف بازار مرکز خرید دامون کیش دعوت بعمل می آید تا در مجمع عمومی عادی سالیانه که به منظور بررسی و تصمیم گیری در خصوص موارد مهم سال مالی برگزار می گردد حضور بهم رسانند.

تاریخ برگزاری: ۱۴۰۴/۰۲/۲۶

ساعت: ۱۶ تا ۲۰

مکان: تهران ، هتل اوین

دستور جلسه:

- ۱- ارائه گزارش هیئت مدیره در خصوص عملکرد اجرایی ، مالی و عملیاتی سال مالی منتهی به سال ۱۴۰۳
- ۲- ارائه و استماع گزارش بازرس قانونی
- ۳- بررسی و تصویب صورت های مالی گذشته
- ۴- تعیین و تصویب بودجه سال ۱۴۰۴ و نحوه تامین هزینه های جاری ، خدماتی و نگهداری
- ۵- تصمیم گیری در خصوص میزان شارژ مالکان و نحوه ومدل آن
- ۶- تصمیم گیری در خصوص تصویب شارژ عمرانی و نحوه پرداخت آن
- ۷- انتخاب و یا تمدید اعضای هیئت مدیره اصلی و علی البدل و انتخاب البدل
- ۸- بررسی و تصمیم گیری در خصوص سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی سالیانه می باشد.

توضیحات مهم:

حضور مالکین یا نمایندگان قانونی ایشان در این جلسه و با در دست داشتن مدارک هویتی و مستندات مالکیت و یا وکالتنامه الزامی است . حضور موثر شما در تصمیم گیری های آتی بازار نقش مهمی در ارتقاء کیفیت خدمات ، مدیریت بهتر و حفظ منافع جمعی خواهد شد.

مهندس هیراد غفوری

رئیس هیئت مدیره بازار مرکز خرید دامون کیش

۴۴۴۲۴۹۶۹
۴۴۴۲۴۹۹۹

پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش

گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش

اقتصاد کیش روزنامه

ttgroup.ir @Toptours_Group 021-8586